

Interestel·lar a la gallega

La història. A Coruña 1989, 2022 i 1949. Óscar i Teo, germans a la grenya, un dia un d'ells buscant la seva mare desapareguda en un forat negre, és a dir, de cuc, es deixa anar viatjant en el temps, el problema esclata en voler fer el viatge a l'inrevés...

Les formes. Vaig d'entrada que els ulls et fan pampallugues quan la pantalla carpetovetònica, és a dir, tan gallega com galàctica (que diria el gal·lec-català Pepe Rubianes), s'embarca en un viatge en el temps. Com bé afirma el comte Lautréamont, 'el bellencontre fortuït d'una màquina de cosir i un paraigua en una taula de dissecció'.

Més aviat menys que més, d'això va "¡Salta!". L'imperatiu dictatorial respon a la voluntat de la principiant cineasta, coquetament misteriosa, Olga Osorio en el seu debut filmic

comminant-nos a saltar al mig de la pantalla en un nostàlgic impossible. De fet, la Osorio juga a la revisitació d'aquella "Interestelar" fantasmàtica que el demiürg Christopher Nolan va muntar farà deu anys. Clar que, enllà de les presumptuoses cabòries d'Einstein & Rosen i els forats de cuc, la pel·li d'avui no pretén més que entretenir el personal mentre no arriba una nova entrega de "El Ministerio del Tiempo". Mentrestant, l'enrenou de les peripatètiques aventures de l'Óscar i el Teo suposen transitar en

un laberint temporal que riu-te'n tu de l'excalètric segle dinou que s'ha muntat Carles Puigdemont al Waterloo napoleònic. Així, "¡Salta!" és tan pedestre, infantívola, benintencionada com científicament sapastre, que desarma en la seva volguda inoperància dramàtica. Com sona. És sabut i debatut que, en entrar a la sala cinematogràfica, l'espectador ha d'abandonar qualsevol versemblança amb la realitat circum-

dant. Què més? Ah, sí! Que com passa dia sí i altre també, els infants i adolescents que sovintegen les pantalles, són de petar a córrer i no parar fins que la Dorothy no torni de la ciutat d'Oz. Així les coses melodramàtiques i l'arqueològica reconstrucció històrica, "¡Salta!" convida a fer el salt a una peripècia tanmateix més estimulante. Comptat

i gens debatut, una comèdia "Interestel·lar" a la gallega, com els pops.

El fons. Viatjar en el temps és com bufar i fer ampolles.

La imatge. Tot espiant des de l'armari, Óscar i Elena assistint al pas del temps familiar.

La frase. "¡No quiero que se vaya!", exclama l'esmaperdut Óscar. ¿Qui no voldria recuperar el temps perdut?

La recomanació. Interessats en comèdies juvenils sobre el pas del temps.

¡Salta!

Directora:

Olga Osorio.

Intèrprets:

Tamar Novas,

Maria Nieto,

Mario Santos,

Irene Giménez,

Rubén

Fulgencio.

Espanya, 2023.

85'. Screenbox

Lleida.